

Base dramaturgia catalana

UNA FEL·LACIÓ AL DIABLE

Pasqual R. Huedo Dordà

Introducció

L'escena presenta un plàcid sopar, a cavall entre la reunió de negocis i la tertúlia d'amics.

Amb el concurs imprescindible de l'alcohol, servit per Rodika (una criada estrangera), el Sr. Videla, amfitrió i també acomodat editor, complimenta els seus convidats: Marc, un autor emergent i Lorena, la seua esposa.

-

REPARTIMENT

Senyor Videla

Marc

Lorena

Rodika

(Brindis inicial. Sona al fons la música de Bob Dylan: "Knocking on heaven's door")

SR. VIDE LA: Salut! I... pel que respecta als teus drets d'autor -hauràs llegit el contracte-, crec que hi és tot clar, cert?

MARC: Perfectament Sr. Videla, i... salut!, encara que potser caldria matisar alguns detalls...

SR. VIDE LA: Tranquil, Marcos; jo... és a dir, dubte que hi haja qualsevol problema sobre aquest tema, però, en tot cas, no resulta cavallerós parlar de diners, ja saps, *(baixant la veu, assenyalant la Sra. Lorena)* estem davant una dama...

LORENA: Gràcies, Sr. Videla, li he sentit. Per cert, salut, aquest vi... -Rioja?- està exquisit. I... aqueixa foto? No em diga, no em diga que és vosté, sembla ací tan, en fi, tan jove, perdó, volia dir...

SR. VIDE LA: *(Amb indissimulada petulància)* Per favor, no es disculpe, a més sóc jo qui hauria de donar les gràcies, jo... la vostra presència honra aquesta casa, no creus, Marcos?

MARC: Per favor, per a nosaltres és un privilegi,

SR. VIDE LA: I... la veritat és que... sí, sóc jo el de ... en fi, qui ho diria, veritat? Quins temps! Encara amb pèl! Havia de ser cap al... 68-70 setanta i l'escaig, no sé... en qualsevol cas... segle passat! Érem tan joves!

MARC: Caram, el temps vola, tempus fug... *(continuen bevent, especialment ella).*

SR. VIDELA: ...diguen-m'ho, Déu; recorde les velles manifestacions, tots corrent davant dels "grisos",

MARC: Els grisos...

SR. VIDELA: ...ja saben, policia, txas, txas! (*brandant la botella*) porrada per aquí, cóctel molotov per enllà, (*riu*),

MARC: o... per Al·là!

SR. VIDELA: sí!!! fantàstic, mordaç fins a la medul·la... per a l'al·là!

LORENA: (*bevent*) deia còctels... per cert aquest còctel, uf, genial...

SR. VIDELA: sí, cert, còctels però llavors... molotov, ha, ha, i els pasquins,

MARC: pasquins?

SR. VIDELA: ... clar, i els, els... vols de la..., en fi... quins temps aquells...

MARC: Sí, quins temps...

LORENA: (*una mica sorpresa*) potser tu vas estar, Marc?

MARC: Què importa si vaig estar! Lorena. Ho sé i punt... De fet, en els meus llibres... en fi. Quins temps! Ara tot això...

SR. VIDELA: Sí, tens raó. Ara tot això s'ha perdut, veritat? La gent jove...

MARC: ...la gent jove ja no, no sé... Sempre amb les seues ipads, els seus smarts, les seues tablets, les seues... les seues tik... (*riu*)

LORENA: youtubes...

SR. VIDELA: Això, iutubes!

MARC: sí, i el seu, com era? Insti, insta...

LORENA: instagram.

SR. VIDELA: Instagram, sí i, per descomptat, wasaps, tik tok, sí, ai! Cura, que no falte... La gent jove... Sí, o millor, no. No, no, no. No saben el que és lluitar per un

ideal,

MARC: És cert, ho ignoren... (*mira una foto de micos sobre la prestatgeria*)

RODIKA: (*veient que s'estan fixant en els micos, llig com un informe o una cosa així*) Són molt adaptables, sap? Sempre, clar, que hi haja aigua i menjar.

(*monòlog-diàleg*)

SR. VIDE LA: ...desconeixen la paraula "compromís", els hi sona (*mira a la criada*) a... xinés -amb perdó-, en fi, que senten la paraula crisi i...

LORENA: Crisi, what crisi? (*pensant sóla*)

RODIKA: ...i disposen de polzes retràctils (*continuant monòleg informació micos*)

SR. VIDE LA: ...només pensen que els tallaran el rotllo de l'Erasmus, -potser perilla la cobertura wifi, es diu així? Ha, ha!- i...

RODIKA: ... amb els quals manipular fulles i arrels, manipular...

MARC: ...o el seu mòbil, el seu adsl, facebook, instegram, el seu tuit... ai, si sapieren...

SR. VIDE LA: Sí, és cert, aquell esperit revolucionari, aquelles detenciones per... com era? Ah sí, "vagos i maleantes", sí, escándol públic, s'imaginem? Sona a prehistòria:

MARC: És cert, prehistòria, homínids, australopit...

SR. VIDE LA: sí, com els simis, com aqueixos...

MARC: (*mira la foto*) Babuins? Ha! Sí, com els babuins, amb les natges pelades...

LORENA: pelades?

MARC: De tant de donar-se pel cul! Ha, ha!

SR. VIDE LA: Fantàstic. Que ocurrent! O, com dirien els clàssics: "so-do-mit-zar-se".

MARC: Exacte, sodomitzar, encular, empotrar, en... (*gestos sodomia*)

LORENA: Marc!

SR. VIDELA: Sí, en té, de raó. És cert... quins records! Dos homens agarrats de la mà es considerava...

RODIKA: es considerava...?

LORENA: pecat?

SR. VIDELA: . . .irreverència! Sí, irreverència de... d'alt voltatge!

MARC: (*assentint*) Hòstia!

LORENA: Marc!

MARC: Sí! Quasi, quasi... terrorisme... fins i tot –gosaria qualificar-ho de...- diguèssim, “jihadisme... homosexual”, ha, ha... (*exultant*)

SR. VIDELA: (*riu*) Genial! Sencillament extraordinari. Que ocurrent! Sí. “Jihadisme homosexual”, cony, fas màgia amb les paraules; -amb perdó- es nota que és vosté, que ets escritor... i allò, cóm era... ha, ha, aquella filosofia del bonic cadàver...?

RODIKA: “Exquisit cadàver” Cadav-exquis (*accent francès*)... Ho deien els... surrealistes (*mentre pren notes*)

LORENA: Exquisit cadàver? Allò de formar entre tots...?

RODIKA: Un treball conjunt, un puzle, un sudoku, un...

MARC: una bacanal, una orgia...

RODIKA: un brainstorming, un...

MARC: ...un coitus grupal! (*gest de fornicar*)

RODIKA: Bé, no exactament...

SR. VIDELA: Calla't, Rodi! Mut i a la gàbia! I deixen-se de “cadàvers exquisits”. La paraula “cadàver” en té, per mi, de ressonàncies... Ehem... Per a... exquisit... aquest vi! Ha, ha. En realitat, jo em referia a...

RODIKA: ...la guerra?

SR. VIDELA: La...? Calla, cony. Perdó, em referia a allò de... no trepitjar l'herba sinó...

MARC: Diga-ho, diga-ho!

SR. VIDELA: sinó... fumar-se-la! (*riu*)

MARC: Fumar-se-la! Brutal. (*rialles*) Sí, bo, de fet, nosaltres, per a ser sincers, la veritat, la veritat és que... ja ni tan sols fumem... la meua dona -veritat, Lorena?- en la seua vida ha provat...

LORENA: Home, la veritat...

SR. VIDELA: ...Cert. Fins i tot fumar és políticament incorrecte! És així?

MARC: Políticament...

SR. VIDELA: Encara que, clar, parlant de política, vostés, en fi, vosaltres, els catalans, no sé, ja saps, cal reconèixer-ho, sempre torneu als mateixos tòpics...

MARC: Bé, no sé, la veritat és que... a què es ref...? (*ella continua bevent ostensiblement*)

SR. VIDELA: La veritat, en fi, és que portem segles, no sé, entén-me, suportant la cantarella... el fet diferenc... no creus? Des de, com era? La Peronella aquella...

MARC: Es refereix a la besàvia de Jaume ...?

RODIKA: Saltareu set segles enrere?

SR. VIDELA: et vols callar tu? Deien...? Ah, sí. Els catalans i tot allò...Però sense acritud, eh.

MARC: Per descomptat, sense acritud... el cas... el cas és...

SR. VIDELA: I vosté, Lorena, no diu a penes res... no té res a...! No parles? No...

MARC: És veritat, Lorena. Si ets ací... Manifesta't! (*engolant i rient-se...*)

SR. VIDELA: Estem, sí, entre col·legues, perdona que et tutege i que m'entremeta, però, Lorena... (*veu baixa*) què opines sincerament de la qüestió catalana?

El transvassament... l'autodet... Alguna opinió tindràs...

LORENA: Doncs, la veritat...

MARC: Bé, de fet, ella va nàixer a... En fi, tot i que els seus pares venien de fora, des de lluny, vull dir, havien estat a... on era, carinyet? Buenos Ai...?

LORENA: (*porta bevent tot el temps*) Preferisc no parlar massa de la meu fam...

SR. VIDELA: ...Au, vinga, es tracta d'una reunió d'amics, molt més que un sopar de treball, ha, ha, vull dir, a veure, no generem entrebancs, l'amistat i... l'amor són... lliures? Ha, ha!

MARC: Sí, amor, sincera't, estem entre amics, té raó, lliures, sí, entre companys, obri't...

SR. VIDELA: ...psicològicament.

MARC: psicològicament, no cal dir-ho!

LORENA: diguem un... psicològic...

MARC: psicològic...

LORENA: ...espagat?

MARC: Un espagat?

SR. VIDELA: Espagat! Genial!

MARC: Bé, en certa manera, sí, clar, magistral, espagat. Psicològicament, per descomptat. Ha, ha. Vinga. Sotmet els teus dimonis...!

SR. VIDELA: ...díscols? Ha, ha. Que corrosiu! M'orine de riure! Perdó.jo...

MARC: El Sr. Videla, s'orina... perdó; el Sr. Videla, al cap i a la fi, dirigeix una editorial; jo sóc el seu nou, en fi... diguem "fitxatge"? Al capdavall, n'hi ha, de

confiança, traspuem complicitat, som, això...com era?

Col·legues...?

SR. VIDE LA: Col·legues! Quina troballa! Certament. Col·legues! Traspuem, cony, i tant que traspuem... en fi, com era? Sí...

MARC: Traspuem?

SR. VIDE LA: Complicitat... Te n'adones Rodi? Vull dir, ja saben... Pero, compte, cal trepitjar amb cura. El negoci editorial, infestat d'ambiciosos taurons, però també (*baixa la veu*) plagat de cames suggeridores i escots, amb perdó, abras...

LORENA: "abrasius..." (*sola, mirant la foto dels micos*)

MARC: Bé, per a ser sincer, encara que adore les... diguem, preferisc obviar aquest tipus de... temàtiques...

SR. VIDE LA: Temàtiques? Temàtiques! Faltaria plus... De nou felix ocurrència, pròpia de literat consumat, (*beu de tant en tant*) més que d'un diletant... com era allò? Lletra... (*espetegant els dits*) ...

RODIKA: Lletraferit!

SR. VIDE LA. Ecco! Lletraferit, diletant lletraferit. Ho he dit bé?

LORENA: Parlant de lletraferits, d'orinar-se i d'anar-se'n, me'n vaig, sí... però amb el seu permís... al bany. Si em... en fi, disculpen. (*Es retira*)

MARC: Sí, pren-te el teu temps! Carinyo. I cura amb el... l'espagat! Ha, ha, ja saps, no siga cosa que... ja m'entens (*gestos procaços*)

SR. VIDE LA: Que càustic! Quina capacitat per a... Això és fantàstic, quina connexió, quina complicitat, quin...

MARC: Sí, connexió, connectem... Tenim temes, temàtiques; veritat? En fi... reconduïm, si li sembla... de fet, convé que anem, anem ja...

SR. VIDELA: Anem! Eh? Anem. Sí. Qüestió d'anar-se..., però, ep! sense córrer, eh, perquè en aqueix cas (*a poc a poc*) seria... córrer...se! Ha!

MARC: Ha, ha! Demolidor. Aplaudisc el calambur. Increïble! Cal elogiar més les felices ocurrències, sí? No?

RODIKA: (*amb accent estranger*) Ara mateix trac el plat, està el vi del seu gust? Els entrants? I els pèsols? (*Pren notes*)

SR. VIDELA: Està bé, Rodi, retira't. Estem debatent... "temàtiques" molt... personals. Importants. Transcendents gosaria qualificar-les...

MARC: I molt professionals, m'atreviria a...

SR. VIDELA: ...deia "anar-nos..." no és cert?

MARC: Anar-nos..., sí

SR. VIDELA: No sé, Marc, si m'immiscisc massa, escolta, una ingerència tal vegada? Però...

MARC: diga, diga,

SR. VIDELA: en fi, la seua... -et tutege?- la teua dona, (*baixa a veu complicitati*) és a dir, Lorena, potser resulta, amb tots els meus respectes...,

MARC: Diga, diga, sincere's, per favor, estem entre amics... ja sap, complicitat, connexió, ja sé que...

SR. VIDELA: Sens dubte, sap...

MARC: ...sens dubte...

SR. VIDELA: ...en fi, -com dir?- resulta massa, diguem...

MARC: Diguem-ho...!

SR. VIDELA: voluptuosa,

MARC: voluptuosa?

SR. VIDELA: no sé... potser... provocativa?

MARC: provocativa? En fi...

SR. VIDELA: Vull dir, ternament, clar...

MARC: Ternament provoc...? Ternament voluptuo...?

SR. VIDELA: Jo en el teu lloc...

MARC: Bé, doncs, en fi, Sr. Videla, no sé, agraïsc...

SR. VIDELA: No, per favor, no m'agraïasca... no hi ha res a...

MARC: ...però no sé jo si aquesta "temàtica..."? Lorena? Estàs de retorn? *(la veu acostar-s'hi)*

Fixa't que precisament estàvem parlant de... provoc...

LORENA: *(Apareixent de sobte)* Sí, ja està. I parlant, sí, de provocar...

SR. VIDELA: bo, només era...

MARC: Déu! Quina rapidesa! Quan aneu diverses amigues no us ho preneu tan... tan... Què dius de provocar?

SR. VIDELA: Parlàvem de provocar? Amb tots els meus resp...

LORENA: sí, ...amb tots els seus, els meus respectes, crec que deuria vosté anar-se'n...

MARC: anar-se'n...? Ha, ha!

SR. VIDELA: Anar-se! Córrer...! Ja saps, Marc, ha, ha!

LORENA:...a la merda!

(silenci)

SR. VIDELA: Com ha...?

MARC: Què...?

LORENA: Merda! Han sentit bé..., mer-da; i posats a córrer o, com diuen vostés,

“córrer-se”, doncs...

MARC: Lorena, per fav...!

LORENA: ...millor, diguem, a immiscir-se... Ingerència? Permeta'm immiscir-me en la seua vida...perquè...

SR. VIDELA: Dames i cavallers, per favor, reporten-se, he, he, en fi, era sols un comentari, un acudit, una innocent boutade, si volen, el joc del cadàver... és a dir, una conversació trivial sense més...

LORENA: Sense més ...?

SR. VIDELA: ...considerem la qüestió sense entrar en detalls de la vida íntima de ningú, si us sembla, veritat, amb tots els meus respectes, ha, ha, val?

LORENA: Amb tots els seus..., vosté òbviament és...

SR. VIDELA: diga'm...diga'm...

LORENA: un impotent! (*càustica i clarament beguda*)

MARC: què?

LORENA: I diré encara més...

MARC: Prou, nena, sis-plau! Com a broma... càustica, ha sigut suficient per a... No et sembla?

LORENA: ... com a broma? Com a broma...

MARC: Sí, en fi, crec... Potser el vi; hauran de disculpar-nos; crec que la meua dona, en fi, ha pres alguna copeta de més, és evident que està... estàs un pelet xisp...

LORENA: Ni copes ni la teua mare espatarrad...,

SR. VIDELA: l'espagat matern? Genial!

LORENA: (*crident progressivament, veu embriaga*) ...i deixa de donar-me

puntades per davall de la taula, -vols?- perquè em tens el turmell fregit... i a més...

qui, cony, diu que vull... anar-me'n ja?

MARC: Jo ho dic i ja n'hi ha prou... (*més seriós ja*)

LORENA: ... pelet xisp? Pelet xispa...I un gland!

MARC: Com que un gland? Lorena, has anat massa lluny!

SR. VIDELA: deixe-la...

MARC: Amor, t'inste, t'hi advertisc, et commine, et prohibisc...

LORENA: I una polla! Ho has entés millor ara?

MARC: Una...po...?

LORENA: ...Em prohibeixes? M'instes? Em commines? Massa lluny? Saps què...?

Això no ha fet més que començar, carinyet... De fet, el ball... (*balla alguna cosa*)

MARC: ...Lorena, amor, el ball? Val ja!! És a dir, ja val! El ball s'ha acabat, d'acord?

... Prou, jo...lo... ja, espera, un moment, havíes dit una "polla..."?

LORENA: Una polla. Has sentit bé. Po-lla. Cal que ho sil·labege? Ho repetisc? És més... Ni s'ha acabat el ball ni... hòsties...;

MARC: Com?

LORENA: Ni hòsties! He dit que el ball comença just ara, sí. Potser algú es queda sense parella? Llavors tindrà la punyetera granera, com... com aquesta (*mira a la criada*) I parlant de graneres...

MARC: Però... quina granera...ni què...? Jo crec que...

LORENA: ...la seua criada sembla anorèxica, sí, no se n'ha adonat? Perquè jo m'he adonat que ha de ser una mica més que la serventa. Veig com li observa .

Fixen-se. Ens escruta. Doncs mire-la també vosté...!

(*Al seu torn la criada està mirant la foto dels babuins*)

SR. VIDELA: dec realment mirar...?

LORENA: ...mire-la bé, sí, perquè qualsevol dia se la trobarà en una cantonada o en un water amb els dits en l'úvula i unes boles en la vulva...

MARC: Per favor, carinyet, reporta't!

LORENA: ...sí, vomitant i, pel que respecta al transvassament i als catala... li diré una cosa, o millor dit, dues coses, bo... tres...

MARC: Lorena, carinyo... vols reprimir-te? Quina ximpleria és aqueixa de l'anorèxia, la dona... de ...els transvassaments... i els...?

LORENA: Shh, ni carinyo ni hòsties! Estic farta; farta d'aguantar gent com aquesta...

MARC: Però...

LORENA: ...sempre, sí, en l'avantguarda de l'establishment, -es diu així?- garants d'alló atrevit, (*engolant veu i en to d'arenga*) sempre... estupenda, políticament correcta...

MARC: Lorena, control...

LORENA: ...sempre a l'esquerra, ja se sap, el cor a l'esquerra i la cartera... a la dre...

SR. VIDELA: bo, només vaig voler dir que...

MARC: ...que les crisis entren per l'esquerra i se'n van per la dreta ...? (*riu el seu propi acudit, intentant reconduir la xerrada*)

LORENA: Volia dir... va voler dir... sempre amb un passat reivindicatiu, susceptible de ser arrossegat per la teua cara, i... una merda!

MARC: Amor! Sembla que estàs perdent l'esma!

LORENA: Ni amor ni esma ni hòsties... Sap què li dic? Apostaria al fet que no van

passar ni un punyeter dia en la punyetera presó...

MARC: Punyeter? Punyetera? Per favor... quina classe de punyetera ximpleria...

LORENA: ...apostaria que tampoc es van tacar amb una punyetera màquina d'alcohol,

SR. VIDELA: Una d'aqueixes...?

LORENA: ...una d'aqueixes... sí, amb la qual poder inundar, sí, de punyeters pasquins subversius els carrers, mentre Víctor Jara veia regalimar punyetera sang dels seus ...

MARC: Víctor...?

SR. VIDELA: No m'ho diga (apart), "punyeters monyons"

LORENA: ...i Allende, sí, Salvador, cremava papers preparant, sí, la seua pròpia punyetera pira. No em diga que el...?

MARC: Lorena, què punyetes? Has perdut definitivament l'esma o què...? Això, això queda clarament fora de lloc...

LORENA: Fora de lloc? Aposte al fet que ni des de lluny van participar en cap comuna, i... i ja posats a apostar...

SR. VIDELA: és una dona aposta! Ho reconec, ha, ha...

LORENA: ...aposte que els resulta bastant... familiar... la... és a dir la... punyetera...

MARC: Lorena!

LORENA: ...Es-Ma!!!

(silenci espés)

RODIKA: La... És...? *(anotant en la seua llibreta)*

MARC: Com? L'es...?

SR. VIDELA: Com?

LORENA: Què? Sí. No em miren així, amb aqueixa cara de borinots, l'Es-ma. Això he dit. Cal tornar a sil·labejar? Es-ma! Escola de ... Mecànica. No...? No era aquell el nom original del centre de tort...?

MARC: quin nom...? Ara sí que has perdut l'es...

LORENA: ...el nom! Sí! No? Això... sí, dos electrodes pinçats...

MARC: pinçats...?

LORENA: ...en els ... collons!

MARC: Collons! Lorena! Per Déu!

LORENA: Déu! Sí, i una descàrrega de...Déu sap quants wats...

RODIKA: volts...

LORENA: volts? Doncs això, volts, ohms, wats, què cony importen les punyeteres magnituds!

RODIKA: Dona, no és el mateix...

LORENA: ...Wats, ampers, culombis; centenars, milers de volts, milions, què importa això! Tant se val! Sí, cremant-se tot i el teu gland roent que fa olor...

MARC: Lorenaaa! Una altra vegada el gland...?

LORENA: ...o la teua vulva bullent, sí, que s'inflamen com una ... (*agafa del plat una botifarra*) com una punyetera botifarra de...

SR. VIDELA: ...de Burgos ? Ha, ha, m'orine de...(*continua càustic*)

LORENA: ...sí, entre la "fritanga" atroç, i els teus ous... que exhalen una insuportable pudor a... (*entre gemecs, plors i crits, etc*)

MARC: Prouuu!! Reprimeix-te, pel teu... per la teua... per la teua...

LORENA: ...Vagina abrasada, xamuscada, torrada...!

MARC: Déu, eixa boca, Lorena!

LORENA: ...eixa boca, la teua boca, totes les boques, sí... que s'omplen d'un vòmit incontenible, (*agafa la botella i simula fel·lació*) com en una macabra fel·lació al diable

(*beu a borbollons i fa gest de vomitar*) irreprimible i...

MARC: una fel·lació a...?

LORENA: ...i la flaire fastigosa, i els vols, els putos vols de la m...

MARC: (*gest de vomitar*) Què tenen a veure ara els vols? A què treu cap ara això? Fel·lació? Quina...? Controla't, Lorena, et prohib... Lorenaaa!

LORENA : Què??? Els vols, sí, de la mort, au, des de l'aire, (*deixa caure la botella, que colpeja amb estrèpit i provoca gran esglai*) per no voler col·laborar en la... la "picana"!

MARC: la pica...?

LORENA: (*plorant quasi*) ...com un puto bou renuent... (*mugeix el Videla*) com un mico emasculat, violat (*mira al mico*) sodomitzat, com un...

MARC: La picana? Quina mena de bestiesa estàs...? Vols dir... la tortura amb elèctric...

LORENA: Es que mai no has sentit cantar l'autèntica travie-ta? (*taral·lareja brindant*)

RODIKA: Traviatta...

LORENA: Traviatta, això. Què collons importa! (*transició complexa entre plor, borratxera i histèria*) Comences callat com un fotut mort i acabes... saps? Acabes mig mort –o mort sencer (*criquant*)- sí, però parlant... (*se serveix d'una altra botella més i beu*) pels fotuts descosits... i confesses allò inconfesable i reconeixes allò,

hòstia, putament irrecognoscible... (*plors, pantaixos, etc*)

MARC: Des de quan saps...?

LORENA: Saps? No saps una merda... o sí que ho saps i si no, doncs, t'ho inventes i... vens; sí, vols saber-ho? De debò vols saber-ho?

SR. VIDELA: (*càustic*) està desitjant-ho... encara que potser...

LORENA: Vens, si t'ho demanen, a la teua pròpia mare. Ho entens? (*Beu més directament de la botella*). La puta petxina de la teua mare, com déiem allí... (*Masturbant l'ampolla*)

MARC: No puc creure... No és... no... això...

LORENA: I al final, fins i tot, vens...

MARC: Encara vens més?

LORENA: ...vens la teua ànima al puto diable, t'ho jure, –al mateix puto diable que abans havies masturbat- (*gest de masturbar la botella*)!

MARC: Però...

LORENA: ...ni però ni hòsties perquè... Perquè, imagineu, perboques fins a les primeres farinetes, sí, com... aquest... (*menja alguna cosa i torna a vomitar-ho*) repugnant i fastigós sopar que ens han servit perquè... posats a sincerar-se, la veritat és que això está vomitiu, és a dir, una punyetera mer...

(*continua la palla a l'ampolla*)

MARC: Lorena! Au, vinga, t'has excedit en la beguda, i crec que en deus una disculpa...

LORENA: (*cada vegada més embriagada, cridant, continua palla a la botella*) Sí?

Doncs jo crec que s'hi ha excedit... el teu recte! I, quant a la disculpa... li la

demanes a l'anorèxica aqueixa que ha preparat el sop...

SR. VIDELA: He de dir-li...

MARC: I vols deixar ja de fer-li una... una...?

LORENA: Una palla a la botella?...No! *(a Marc, ignorant-lo, continua masturbant la botella, i a Videla)* I, sí, ha de dir-ho, sí, perquè estic segura, seguríssima que... ni tan sols van estar en una trista manifestació pels drets humans! *(Puja a una cadira, emulant míting o arenga)*

SR. VIDELA: Ni la mateixa Evita en els seus millors temps, fixen-se! Increïble! Fantàst...

LORENA: ...Apostaria aquest anell al fet que no han vist si més no el Calígula de Camus, *(tira llibres de la prestatgeria)* i menys encara, llegit a Sartre...

MARC: A ...Sartre? Però què...? I vols deixar de... masturbar l'ampolla eixa?

LORENA: ...en la seua vida perquè, perquè... probablement ho consideren un... pesat insuportable, inassolible, il·legible i posats a apostar... aposte a que ni tan sols... *(pujant ja a la taula)*

MARC: Lorena!!!

LORENA: ... follaren...!!! Ahh!!! *(Simulant ja l'orgasme de l'ampolla)*

MARC: Prouuu!!! Baixa ara mateix d'ací, agafa l'abric i...

LORENA: ... *(passant d'ell, deixant l'ampolla)* he dit, i ho reitere, follaren!!! Sí, com a bojos o com a marietes, tant se val, com a babuins amb el cul pelat, en pla Mercury... sí, Freddy, clar... sota els efectes d'una pastilla, moltes pastilles, un munt de pastilles d'LSD *(agafa els pésols del plat i li'ls fica en la boca a munts, escampant-se molts per la taula; també els escup)*

SR. VIDELA. Està posant perdut el...

LORENA: el sòl, sí... en el sòl, o en... en l'herba, als acords d'un psicodèlic Bob Dylan de fons (*Rodika, al fons, taral·lareja "Knocking on heaven's door", mentre Lorena es lleva alguna peça i, ara més borratxa/eròtica/paròdica, li la passeja a ells per la cara, al mateix temps que fa gest de fumar-li-la*) que -dit siga de pas i per cert-, està fet un autèntic carcamal, encara que això ara importa poc, el que importa és si estaven tots...

MARC: Lorena, ja és suficient! Prou! Què dius de...?

SR. VIDELA. La veritat és que, malgrat el que vosté diu, a Bob Dylan li continuen plovent els reconeixements internacion... (*càustic, temperant la situació*) fins i tot ara, fixen-se, li van donar el premi Nobel de liter... Quants escriptors el volgueren! (*mirant a Marc*)

LORENA: (*sense escoltar-lo a penes*)...extasiats, deia, sota els efectes de les pastilles... I quant al Dylan aqueix, li poden anar donant, sí, com a aquell mico, és a dir, pel...

SR. VIDELA: pastilles de què?

LORENA: El que ha sentit, sí, L-S-D, és clar, sí, o és que les úniques pastilles que li sonen a vosté són les blavetes del viagra? (*augmentant embriaguesa*)

RODIKA: Compte amb humiliar... (*mirant les notes*); hi ha terrenys...

SR. VIDELA: Bé, la vida, els fets, la...

MARC: Bé, supose que, en fi, devem una disculpa, el cas és que ja se n'anàvem, jo, la veritat,estic lleument sufocat. Què dic lleu...? Totalm... absolutament avergonyit, no sé, la meua dona, el meu... contracte, el vi, és a dir, li pregue...

SR. VIDELA: Tranquil, home. "take it easy", es diu així? No cal patir. Calma la teua ansietat. Potser alguna cosa li va sentar mal... qui està a resguard d'una bona

borratxe ... o diguem, un díscol... mareig? Ha, ha...

MARC: Això és cert...

SR. VIDE LA: En fi, sí... potser siga el més convenient, no et preocupes en fi, el contracte, pelets a la mar...

MARC: Sí, d'acord, gràcies, pelets a...

LORENA: ...a la mar! Sí, com els vols de la... (*gest de marxar-se ells*)

MARC: una altra vegada els... vols? Ai, amor, prou de bogeries, vinga, hala, ja marxem, Déu, definitivament crec que...

SR. VIDE LA: Crec que... no sé, el cas és que... definitivament, sí, ...que després de tant de temps... en fi, (*sembla que Marc i Lorena agafen la roba i ja marxen...*) potser, no sé, qui sap, ha arribat l'hora de la veritat... veritat, senyora...?

LORENA: Adéu...

MARC: Què deia de l'hora?

LORENA: Adéu...

RODIKA: Compte, tal vegada cal... (*Pren alguna nota. Ells estan quasi eixint*)

SR. VIDE LA: ...o potser... deuria... (*matisa el to per a generar causticitat cruel, acciona encenedor*) no sé, en fi, hauria de cridar-la, a seques, (*tirant el fum*) és a dir...

RODIKA: ...compte!

SR. VIDE LA: senyoreta... o simplement...

MARC: perdó?

SR. VIDE LA: ... "Loreneta"! (*càustic*)

MARC: Com?

LORENA (*parant-se en sec*) ...Com ha...?

MARC: Què? (*parant també ell*) Com ha...? (*Silenci espés*)

SR. VIDELA: O... millor encara, i posats a sincerar-se, "La..., i subratlle l'article, la... (*ella sembla petrificada*) ...Lore-ne-ta"...? (*segons interminables de silenci*)

MARC: Un mom... Què significa això? Es pot saber...? Què diables, què...!

LORENA: Com s'atreveix a...?

MARC: Lorena, amor meu, què signif...? Estàs començant a preoc..., quin cony, quins dimonis...

RODIKA: (*apareix des de la cuina; amb accent estranger*) Està bé, no marxen encara; ací està el magret de foie a l'estil Bucarest i, amb cuscus, i si em permeten, potser hagueren de donar per resolta aquesta, ehem, afable tertúlia... ha, ha, potser el més convenient és, si em permeten el suggeriment...

MARC: tu et calles, "panxita" de merd...,

LORENA: Marc...

MARC: perdó, vull dir, puta romanesa de...

LORENA: Marc, carinyo, controla't!

RODIKA: Com ha dit?

MARC: sí, perdó, volia, vull dir, és a dir, vull... mora asquero... vull... qui

LORENA: Marc, Marc!!! Prou...

SR. VIDELA: Sí, sincere's, tranquils, adéu a la censura, allibere's i exercisca la seua pròpia catarsi. Hala, a prendre pel sac els prejudicis, amb perdó, a prendre per cul tots els entrebancs (*mirant els babuins*) a prendre pel...

MARC: Però senyor... no volia, jo... catarsi?

SR. VIDELA: Potser no trobes un altre moment millor... ha, ha...

LORENA: Assossega't...

MARC: Carinyo, no, espera... no necessite catarsi, de fet què collons pinta ací una cat...! Què significa... que dimonis significa tot això? Una estúpida brometa? Un pervers acudit? Sí! Un...?

LORENA: Marc, tranquil·litza't... Vinga...

MARC: No, alt, prou. (*cada vegada més alterat*) Val, val; era això, una puta broma, una fotuda i punyent broma. Res més! Hòstia! Porten doncs ja el ninot d'innocent, dimonis! (*Rient-se*)

SR. VIDELA: Dimonis! S'imposa llavors una... diguem, exègesi? Ho dieu així els autors?

MARC: Sí. Bingo! Exigisc aqueixa... exègesi. (*somriure agredolç*) Exigisc...

SR. VIDELA: Ocurrent de nou. I paronímic, genial. Tal vegada... ella puga explicar millor... Dimonis! Ara mateix, en fi, la seua cara de fet, fixen-se, és d'autèntica, diguem, diablessa? (*frívol, irònic...*)

LORENA: No, no crec que hi haja res a explic... és a dir, potser hauríem d'anar-nos-en ja i...

MARC: Sí... sí. No, sí, no; espera un moment!

LORENA: He dit que deguérem...

MARC: Alt! No! Un mom... No crec que això haja de quedar així... Exigisc aqueixa exègesi; exigisc...

SR. VIDELA: Exigeix... Està segur que li agradaria quedar-se, en fi, saber... realment...? (*petulant, càustic*) Exigeix? Tal vegada faria bé a anar-se'n ara que, val a dir... encara... no sé, què guanyem amb remoure els nostres vells dimonis...?

LORENA: Prou!

MARC: No!

SR. VIDELA: ...A vegades....

LORENA: He dit prou...

RODIKA: compte!

SR. VIDELA: ...i jo dic que de vegades és millor mantindre'ls convenientment aparcats en els seus armaris, -no creuen?- en el seu, diguem, formol o... el seu midó, i passar de llarg, com de puntetes... ja saben, (*murmurant*)

MARC: Què intenta...?

SR. VIDELA: ...Vull dir, és a dir, de vegades la veritat és com un... innocent, un diguem... un punyeter bumerang...

MARC: un bumerang?

SR. VIDELA: ...sí, exacte, el passat... es mostra al principi esquiu, renuent, díscol, com aquest encenedor, cony... però al final, (*encén i fuma*) brilla amb llum pròpia...

LORENA: Ja és suficient...

MARC: Això ho vaig dir jo fa un moment i ningú va semblar...

SR. VIDELA: Sí, un moment; esperen... És veritat, tot el món va dir coses fa un moment. Se n'adonen? Per cert, na Loreneta encara no ens ha comptat la seua...

MARC: altra vegada això de..., és a dir... "Lore-neta"? Es pot saber què significa tot això? Aqueix diminutiu... (*silenci*)

LORENA: Està bé, potser... és a dir, tal vegada... hi ha alguna cosa que hauries de saber (*es dirigeix al seu marit*), Marc, potser hem de parlar... encara que ací... (*se serveix de nou*)

MARC: Lorena, m'estàs inquietant. Què collons és tot això, què significa eixe diminutiu? Per qué beus compulsivament? I per qué has muntat...?

LORENA: Calma't...

MARC: Per què he de calmar-me? I per què...?

LORENA: Calla't! És a dir... calla, per favor, per favor, t'ho suplique...

MARC: Callar-me? Vols dir... quedar-me callat com un d'aqueixos micos... em tape els ulls i les oïdes i la boca...

LORENA: Marc, per favor, et pregue...

MARC: Mentre em sodomitzen!

LORENA: Déu, no, no és això!

MARC: No en tinc prou, de mans! *(fa gest d'intentar tapar-se també el cul)*

LORENA: és, és que...

MARC: I per què cony aqueixa sobtada obsessió amb el punyeter espagat...?

I pels putos vols de la...? I per què...?

LORENA: Mut! Vols? Silenci, hòstia. *(nerviosa)* I per favor, dona'm... dona'm un d'eixos cigarrets... és a dir, pots donar-me...? *(seu, clarament torbada)*

MARC. Què? Cigarret tu, Lorena? Però quin... des de quan...?

SR. VIDELA: Sí, home, siga diligent, sí i escolte-la amb atenció, *(irònic, càustic)*

perquè crec que és important i, si no li ho sembla, llavors és que potser cal que siga jo qui li ho explique... *(pretensions, fumant i bevent)*, cony.

RODIKA: Cony, cony... *(pensant)*

SR. VIDELA: Ah i, sobretot, done-li... el fotut cigarret! No veu que ho està necessitant?

LORENA: ...el cas és que no sé; *(xuplant el cigar compulsiva)* de vegades... no arribem, no sé, no arribem a conèixer tots els vessants, és a dir totes las facetes d'una persona, o potser... algú ací creu saber-lo tot de tots, cony? *(fumant ja)*

MARC: Cony? A veure... Tot això és molt, molt -com denominar-ho?- paradoxal,

resulta... una bogeria. Cony! Què cony de broma és ésta, el joc de l'amic invisible?

LORENA: Marc, per Déu, canalitza...

MARC: Ok. Entenc. O... millor, l'enemic, cony, el regal enverinat, el puto joc d'acció o veritat? Cony! A qui besem, doncs, el cul? Al mico? O la figa... a la mona?

LORENA: Para... para!

MARC: No entenc. Porten, si us plau, la fotuda màquina de la veritat, cony!

LORENA: Callaaa!!! Resulta..., tu mateix, Marc, resultes... patètic;

MARC: Com? Però, però...

LORENA: Ni com ni però ni hòsties! *(ja cridant)*. Ja ho vaig dir abans i em ratifique ara i a més repetisc la meua pregunta: Algú està segur de conèixer els costats, no sé, les múltiples cares de tots els altres, eh, las arestes...? Tots els vèrtexs de ...?

SR. VIDELA: Parlem ara de putos políedres?

LORENA: Parlem que la vida, sí, és... polièdrica. Collons! Ho és. I tant!

SR. VIDELA: Un enfocament perspicaç...

LORENA: ...Múltiples cares. Sí. *(Fuma compulsivament)* Qui les abasta? Qui les coneix totes? Ella?*(assenyala la cambrera)* Es més: està segur algú de conèixer-se a si mateix, tant com per a reconèixer-se en tots eixos costats, vessants, arestes, eixos zones críptiques, eixos passats mimetitzats, eixos...?

MARC: Està bé, val! Prou, ja n'hi ha prou de geometries i filosofies de tres al quart! ... I ja n'hi ha prou de teories matemàtiques i psicològiques a l'estil del puto Freud... *(movent-se compulsivament d'un costat a un altre)* acabem est aquelarr...

SR. VIDELA: *(càustic)* Per a ser exactes jo gosaria dir "comencem d'una vegada"; poden dir-ho com vulguen, la forma importa menys, i, ja que ho nomenen, Freud ja va apuntar...

LORENA: D'acord, ja n'hi ha prou de circumloquis, n'hi ha prou de Freuds i prou, és a dir, anomenem ja les coses pel seu nom! Hòstia... al cap i a la fi...

MARC: però què? Al cap?

LORENA: al cap i a la fi, tots havíem sigut els amos dels nostres silencis fins fa un moment, no és cert? (*Se alça, trepitja el cigarret, etc.*)

RODIKA: Si les teues paraules no milloren el silenci... més val que no les pronuncies...

LORENA: Doncs potser ara és, potser és... el moment inevitable de començar a ser esclaus de les nostres paraules...

MARC: Però, Lorena...

SR. VIDELA: Convindran amb mi en què allò és el més intel·ligent que s'ha sentit ací aquesta nit.

LORENA: vell llagoter... el vell estil, veritat?

RODIKA: ...esclaus de les nostres...

SR. VIDELA: Mira Marc, la veritat és que la... és a dir, la teua dona, al marge d'eixa pinta de..., ehem, si em permeten, un poc lasciva ... en fi, no sé, perversament atractiva, això sí, després de tot, és més intel·ligent del que pensem, vull dir, i...

MARC: Sr. Videla...!

SR. VIDELA: ...i ha introduït el dit en la nafra. Sí. I ara és possible que li coste, en fi... traure'l.

RODIKA: compte...

SR. VIDELA: deia, traure'l i, permeten-me la procacitat -o la metàfora, si ho prefereixen- fins i tot és possible que ho remoga dins, com...

LORENA: Vell cabró...

MARC: Lorena, prou!

SR. VIDELA: Deixe, deixe-la. Una vegada alliberada la pota... és difícil, diguem, controlar, amb perdó, la... la... rabosa...

MARC: Què ha dit? Com gosa...? Com? Serà fill...! Com?

LORENA: Vell resentit...

SR. VIDELA: Bé, només era una metàfora; una altra, diguem. Volia dir que quan a una rabosa, perdó, un animal enxampat, li soltes la pota...

MARC: Sé allò que volia dir; bo, no ho sé exactament, però no importa i crec que tal vegada seria necessària una disculpa... no li ho sembla?

SR. VIDELA: Una disculpa, bé, es refereix a mi, a ella, a...? *(càustic, assenyalant la destrossa que ha fet ella)*

MARC: Em referisc a... bo, potser en té, de raó, tu *(es dirigeix a ella)* potser també deuries... Però, un moment, què ha volgut vosté dir amb això de la Lorene...?

SR. VIDELA: I vosté no ha aclarit qui ha de disculpar-se...

(a partir d'ací, diàleg en clau de tres monòlegs quasi simultanis i solapant-se)

MARC: D'acord, stop, *(amb l'ampolla, simulant llegir un acte de fe, etc.)*

Si el que volien era fer-me sentir com a un imbècil...

SR. VIDELA: ...I és important aclarir...

LORENA: Marc...

MARC: ...humiliar-me en la plaça pública,

SR. VIDELA: ...la humiliació...

LORENA: Marc, control...

MARC: adjudicar-me un cilici....

SR. VIDELA: ...perquè la sentència depén...

LORENA: Marc, per favor!!!

MARC: Llegir l'acte de fe... (*lleg l'etiqueta del vi i aboca més en la copa*)

RODIKA: potser no és necessari...

SR. VIDELA: ...i és necessària...

LORENA: No ho és...

MARC: Sí que ho és... i obligar-me, repetisc, obligar-me... a expiar els meus pecats, sí, davant d'una foguera...

SR. VIDELA: ...el foc purificador...

LORENA: Marc, prou! Prou!

MARC: ...ho reconec, ho han aconseguit; salut, cony! (*brinda i beu*) i ara, ha, ha, ha, algún pot començar a explicar...?

LORENA: Calla't d'una vegada, vols! En el teu intent per dignificar-te estàs resultant definitivament...

MARC: Patètic? Dis-ho de nou... Ratifica't...

LORENA: Gilipolles, hòstia!

SR. VIDELA: Faça-li cas, està demostrant tindre molt més... como diríem? Com diuen vostés... més seny?

RODIKA: seny...

SR. VIDELA: I, fins i tot, si em permeten l'atreviment, resulta també així... Com dir sense ofendre...? Més sexy, és a dir, cony, més més embriagadament... provocativa!

MARC: Un moment! No li permet continuar per ací ... (*li agafarà de les solapes quasi*) D'acord, d'acord; ens seurem tots, val, val, val, encendrem el puto cigarret i ho passarem, és així? D'acord? (*Fuma també ell, tossint*) Ja saben, en pla Dylan,

Mercury, quin cony importa? Sí. Que sone el, el... (*taral·lareja*) l'espagat?

RODIKA: ...el "Knocking"

MARC: el "Knocking" aqueix... Bé, i ara, qui comença a cantar...? (*La criada ho taral·lareja, mentre apunta en la seua llibreta*)

SR. VIDE LA: En el fons, tampoc hi ha tanta lletra per a aquesta partitura...

LORENA: I una merda! Ja no hi ha volta enrere; hem passat el... com era...? el puto...el punyeter...no... no...!

RODIKA: (*Des de lluny*) No-returning-point!

LORENA: Això!

SR. VIDE LA: Ok. El punt de no retorn, en fi... Si s'obstinen... No sé, (*pegant xuplades a la punteta*) Així que, en fi... Qué volen que els diga? Que... vaig conèixer Lorena, sí, en una saleta... una puta saleta de l'Esma...?

MARC: Com diu...? La...l'es...?

SR. VIDE LA: ...l'Esma, Escola, sí, de Mecànica!

MARC: Prescindisca d'eufemismes!

SR. VIDE LA: No ho són! Era el nom oficial encara que, si ho prefereixen, en fi... sense pal·liatius: En la pràctica... Centre oficial de... de tortura!

MARC: Com...? Què? Tort...?

SR. VIDE LA: ...sí, tortura. Això he dit. Sí, mentre, fora, Déu, el vent udolava tangos de mort allà dintre... enmig d'una asfixiant (*afectat ara pel record*) atmosfera de fusells i mordasses... (*cridant progressivament*)

MARC: Fusells i...? (*esfondrant-se*)

SR. VIDE LA: ...es mesclaven, sense pudor, orins, semen, fem i carn, sí, socarrada, en una fastigosa barreja que violava i escanyava pituïtàries, fins a cauteritzar-les!

(progressió molt dramàtica)

MARC: Déu meu! *(quasi plorant)* Lorena... No puc creure...

SR. VIDE LA: Sí, Marc, no em mires així. No ho sabies...? No digues que...

MARC: Increïble, això és...

SR. VIDE LA: Tal vegada no, però no digues, no digues que... alguna vegada, potser intuïes...

LORENA: Ell... ell era un dels guàrdies! ...els botx... *(silenci)*

MARC: Què...? Com? Els botx...? L'Esma? No puc, no... *(enfonsant-se)* Però això és un puto malson, punxen-me, sis plau, cony, punxen-me, desperten-me...

SR. VIDE LA: Tots vam ser víctimes, tots, d'alguna manera, del nostre temps, el nostre destí, no creuen? Qui pot triar?

MARC: Triar? Destí?

SR. VIDE LA: ...No pretenc justificar...però...

LORENA: Érem unes cries... *(quasi plorant, cridant)* Ens obligàveu a...

SR. VIDE LA: No és cert! Tergiverses de nou. Vas entrar en el joc. Vau triar...

LORENA: No!

SR. VIDE LA: Sí! Ho vas fer; i tant. Vas elegir. Reconec que l'elecció no era fàcil, hòstia, però ningú t'obligava a anar-te'n al llit amb...

MARC: Què? Tu! Et vas gitar amb...? Com vas ser capaç? Et vas vendre a canvi de...?

LORENA: A canvi...? A canvi de la meua vida, Déu! Ho entens? *(gemegant, quasi histèrica)* No és suficient justificació?

SR. VIDE LA: No! Un moment, no era a canvi de la vida. Sinó a canvi de la llibertat.

És allò el que estava en joc... La llibertat. Qui de nosaltres no té un preu? Qui no ho té, eh?

MARC: Depén... no sé; de vegades la fi no sempre justifica, és a dir, de vegades, no...

SR. VIDELA: Em pregunte quantes capes som capaços de generar per amagar allò que ens resulta insuportab... (*dirigint-se a Marc*)

MARC: No compr...! Què intenta dir ara? Per què mira així? Què...?

SR. VIDELA: Creus, potser, que no me n'he adonat? (*sarcàstic al màxim*) Com a vell editor, sé llegir entre línies. És ací on s'hi amaguen les autèntiques pors de l'escriptor...

MARC: Quines pors...? Maleït cabró! Què cony...? Què intenta...?

SR. VIDELA: ...les paranoies de l'escriptor, sí, el noble art d'escriure (*engolant, sarcàstic*) Ja ho deien els grecs, veritat? "Escriure és ordenar el caos", n'era així?

MARC: ...i què té això a veure amb la fotuda noblesa i les paranoies de l'escriptor? A què treu cap ara...?

SR. VIDELA: Els seus dimonis, Marc, els teus putos i díscols dimonis; sí... us traïxen...

MARC: Traïxen? Està completament paranoic; el seu passat li persegueix, és això? És un fotut... boig. Un frustrat i punyeter... delinqüent, sí, un cabró... un puto assa...!

SR. VIDELA: Frustrat? Punyeter? Assassí?

MARC: Això he dit...

SR. VIDELA: Això ha dit. Frustracions, sí. A això em referia precisament, a vostés els autors, tan humilment superbs, -com ho anomenen vostés? Com ho anomeneu?

Oxímoron? Sí, són –sou- el paradigma de l'oxímoron, l'antítesi fusionada de l'autor...

MARC: està borratxo...

SR. VIDELA: ...tan injustament mancats de reconeixement (*irònic*), oi?

MARC: definitivament està...

SR. VIDELA: Les vostres frustracions, sí, he ací la clau: les vostres passions innobles, els vostres desitjos pervertits...

MARC: pervertits...?

SR. VIDELA: ...els traumàtics complexos, les vostres ambicions....

MARC: Seguisc sense entendre, no paga la pena...està boig...

SR. VIDELA: boig?

RODIKA: Compte, insisteixo, els bojos diuen sempre la...

SR. VIDELA: ...potser el vostre, el teu incontrolable racisme?

LORENA: Racisme? Com? Per què ho...?

SR. VIDELA: Millor...potser... xenofòbia?

LORENA: es refereix a Marc... vol dir Marc, xenòfob?

SR. VIDELA: Oh, madame, tal vegada simple i planament, vegem si ho dic bé...

“Aporafobia” (*silenci*)

RODIKA: ja saben, aversió cap als pobres...

SR. VIDELA: o cap a qui... -aclarisc amb el seu permís-, no en té... res a oferir...

LORENA: Està ara acusant Marc... d'aporàfob?

MARC: Ha entrat en el paroxisme de l'alcohol mesclat amb el delictes enquistat i...

SR. VIDELA: enquistat? Ah, sí, parla el paradigma de la correcció política...

Deixe'm recordar, com era? Ah, vore, ah, sí... ”Panxita de merda”!

MARC: No...no...

LORENA: Marc...

SR. VIDELA: o potser... "puta romanesa de..."

LORENA: Marc...

MARC: Però...un mom...

SR. VIDELA: espere, espere... sí (*recordant...*) "Mora asquero..."

LORENA: Videla, prou!!

SR. VIDELA: Era així..? M'oblido quelcom? Boig? Vol que continue...?

LORENA: No, no, deixa-ho, és suficient...

MARC: (*abatut*) Sols vaig voler dir que una estrangera... una immigrant... una mora... una simple... una roman ... una asquerosa... una puta...

LORENA: Calla! Marc! Calla't! Estàs estrenyent el teu nus... Deixa'!! Prou!!!

SR. VIDELA: ...una simple i fastigosa... aversió maniquea... (*irònic*) cap al forà, que rau sota eixa pell aparentment impol·luta. M'equivoque? (*lent, sentenciant*)

MARC: No és exactament, no vaig voler, no...

LORENA: Deixa-ho, t'escanyaràs...

SR. VIDELA: potser... una irreprimible xenofòbia encoberta...

MARC: encoberta?

SR. VIDELA: ...sota una demagògica pàtina, això sí, de correcció política o potser sols...

LORENA: ...potser... només...(*plorant*)

SR. VIDELA: només una aporafòbia, com deiem, això sí, mal diagnosticada i pitjor neutralitzada...

MARC: diagnosticada...

RODIKA: els diagnòstics, de vegades, ja se sap...

SR. VIDELA: o tal vegada només... simplement aqueixa obseqüència servil –potser en el fons només una fòbia cega cap a les dones- producte potser, d'un sicalíptic desig frustrat, brutal o fins i tot un descomunal complex de

Qui sap? d'Edip...?

MARC: (*nerviós, descontrol*) Edip? Bah, ximpleries... incongruències... incoherències... ingerències...

SR. VIDELA: ...o simplement una infància de, qui sap... sotmetiment a una fèrria disciplina matriarcal...? (*gest de pegar al cul*)

LORENA: Intenta fer-nos creure que... dedueix tot això a partir dels seus llibres? O només perquè per un moment ha cridat la criada d'una manera impropedente, vull dir, despect... Marc! Digues alguna cosa... carinyo, hòstia...

MARC: Què vols que diga? Hòstia? He estat intentant parlar tot aquest temps i...

LORENA: Oblida tot aquest temps! És ara quan has de parlar... o és que no hi ha res que pugues dir?

MARC: La veritat, jo, jo...

SR. VIDELA: ...perdó; (*beu i fuma, parsimoniós*) prenent ser críptics, són vostés –sí, els escriptors- molt més... diguem, explícits, del que imaginem... Resulta evident que els seus dimonis a vegades, ja ho vaig dir, els traeix... (*Marc, quasi trontollant-se*)

MARC: traïció?

RODIKA: (*Deixa la brusa de cambrera, posant-se una bata i teclejant en la seua tablet*) Traïció? Està bé, d'acord. És suficient...

MARC: Suficient? (*destrossat, abatut*)

RODIKA: Això he dit.

MARC: I qui és aquesta... aquesta mala p...? Vull dir, qui és ella per a decidir quan és o no el moment de...?

LORENA: Prou, Marc. Només ha volgut dir que, en fi... Ja està. Intenta calmar...

MARC: Calmar-me? (*gemegant fort*) Això és increïble. Calmar-me... i m'ho dius tu!
(*molt alterat*) Traïdora!

LORENA: Sí, ho dic jo i pense...

MARC: Penses? Ara penses. No pensaves quan vas accedir a... a... follar! ...amb aqueix depravat, eixe... eixe... (*molt alterat*)

LORENA: vaig accedir...? Prou, Marc. Això va ser fa segles. Ara, definitivament, és el moment de marx...

MARC: I una pollaaa! Ara es marxarà el teu cony...

LORENA: És només una sessió...

MARC: i tu només una puta...

SR. VIDELA: Prou, Marc!

MARC: i vosté es calla! No em done ordres! Pervertit! Sicari! Assassí!

LORENA: Per favor, Marc. És suficient; Això queda fora de lloc; ja has sentit a...

MARC: Fora de lloc? He sentit a qui? No he sentit res, a qui, a la lesbiana aqueixa...? A la admiradora dels babuins...? A la punyetera...?

SR. VIDELA: Una vegada més la Lor... és dir, la senyora...,és a dir, la seua dona encerta amb la seua decisió. Haguera d'aprendre d'ella...

MARC: Calle's cabró!!! Vosté, vosté...! Fill de la gran...

RODIKA: Voldria pregar-los una mica de, diguem, mesura. A tots, especialment...
(*mirant a Marc*)

MARC: mesura...

RODIKA: De fet, donarem per resolta la sessió, si els sembla...

MARC: Resolta? Mesura, resolta, mesura... (*parlant sol*) ens sembla?

RODIKA: Concloso.

SR. VIDELA: Llavors...

RODIKA: Llavors, és a dir, per a la pròxima cita els enviaré –en breu, com sempre, per mail-, els nous personatges.

LORENA: o per wasap...

MARC: no, alt, no... mail, wasap, els joves, mesura, tablets, espagats, els vols
(*parlant sol*)

RODIKA: ...O potser aprofundim en aquests.

SR. VIDELA: Vosté mana...

RODIKA: Ja coneixen la teràpia. I saben que dramatitzar i assumir un role no és cosa de dos dies. (*Pren algunes notes en el seu quadern o en la tauleta*) No ho és...

LORENA: Òbviament.

RODIKA: Òbviament.

LORENA: És com un “espagat”, costa molt fins que aconseguixes... obrir-te,

SR. VIDELA: ...psicològicament.

RODIKA: Exacte... I dol. I tant que fa mal...

LORENA: Molt de mal... molt,

RODIKA: Massa càrrega psicològica acumulada. Massa... massa traumes... (*agafa la foto dels babuins*)

SR. VIDELA: enquistats...

MARC: enquistats, emasculats, sodomitzats... (*posició de ser sodomitzat*) Traïció!

RODIKA: Sí, la resiliència. Hi és la clau. Potser si tinguérem uns dits retràctils, com ells, per a seleccionar records... En fi, en tot cas...

LORENA: Ja, però, no sé si... vull dir, no estic segura de que tot això haja sigut, vull dir, en fi...

RODIKA: útil? Efectiu? Perfecte...? Qui parla de perfecció? No es preocupe. Això no és teatre de sala. Ja sap. Té la seua part d'... acting? Sí, acting, però només és això. Ja saben... Joc de rol...

MARC: Acting... (*parlant a soles*)

RODIKA: ...i el subtext, no obliden, fonamental... com un espagat, hi ha molt de dolor acumulat, soterrat en el subconscient... fins que emergeix...

SR. VIDELA: és cert...

LORENA: és terapèutic...

RODIKA: sí, sobretot... això: teràpia. Exacte. És la màgia del teatre. Ja saben, el teatre és, abans de res, teràpia. I qüestió, especialment, de resiliència.

MARC: Resiliència...

SR. VIDELA: Exacte, doctora, resiliència; hi estic d'acord.

RODIKA: Resiliència. Teràpia, sí. Pura i dura; ja coneixen la nostra tècnica. (*Sona progressivament Bob Dylan*). Joc de rol, dramatitzar, canalitzar, exterioritzar,

LORENA: diuen que el veritable teatre comença on acaba el text...

VIDELA: ...o és la veritable vida la que comença on acaba el teatre?

LORENA: ...i, llavors, podríem dir que la vida comença on acaba el text?

SR. VIDELA: Aleshores... la pregunta és: on acaba la vida?

LORENA: Potser, al capdavant, tot és un bucle...

RODIKA: És possible, un bucle, bon diagnòstic...

MARC: ...una puta traïció... (*continua parlant tot sol*)

SR. VIDELA: I això ens portaria a la casella d'eixida?

RODIKA: Però després d'haver fet el recorregut...

LORENA: ...la catarsi...

SR. VIDELA: Tal vegada les respostes estan simplement esvaïdes... en el subtext?

RODIKA: ... o potser, simplement ... en el vent (*assenyalant música Dylan*)

LORENA: Aleshores potser és en eixe subtext -o en el vent- on resideixen les claus de l'inconscient.

RODIKA: Potser. Qui sap? Quan comencem a pensar que tenim totes les respostes, ja saben, ens canvien malauradament les preguntes...

SR. VIDELA: Sí, eixa és la clau...

RODIKA: ...Claus... no tenim totes les claus que obren el pany... De fet, la nostra obligació, estic convençuda, és trobar la que obri el propi pany de cadascú i, especialment, trobar la que...

MARC: (*monòleg*) resolta, mesura, electrodes, vols, esma, abrasats...

RODIKA; ...la que tanca (*mirant a cua d'ull Marc*) el pany més rebel, vull dir... tancar-lo definitivament.

LORENA: tancar els dimonis...

MARC: picanas, (*monologant mirant els micos*) vulva xamuscada, collons abrasius, follar socarrats...follar... traïdors!

RODIKA: ...tranquils, deixen-lo. És això precisament el que vull dir... Cal cauteritzar moltes ferides... (*ell segueix tirallonga mentrestant*). Alguns dimonis es mostren especialment entercs; sí, més renuents que uns altres; de vegades costa

exorcitzar-los. Sense voler, fixen-se, els alimentem.

MARC: ...romanesa, mora, picana, raboses, espagat... (*en mode paranoia*)

SR. VIDELA: És cert, doctora, però... (*ignorant-li*)

RODIKA: Tranquils... Qüestió de temps, el temps... ho cura tot...

LORENA: O quasi tot...

SR. VIDELA: tempus fugit.

RODIKA: Sí, exacte; tempus fugit. Descansen. I no obliden controlar, canalitzar, dominar, ... Ja saben. Cal que tot o quasi tot... estiga, sí, sota control. Destapen els seus ulls (*mirant als micos*), les seues oïdes i les seues boques. Però, recorden protegir-se, ja saben... (*assenyala el cul*) Ah, i no obliden, exorcitzar els seus vells fantasmes contestataris, reaccionaris. Ja saben... (*mirant especialment a Marc*) els seus...els seus díscols...dimonis. Cal no perdre... l'esma.

(Augmenta la música de Dylan progressivament mentre fos de llum).

TELÓ